

Det er en for lang og for besværlig Fremgangsmaade. Man ser saaledes, at det ene griber ind i det andet. Den Stagnation, hvori vi befinde os med Hensyn til Retspleiens Udvikling, griber ogsaa netop ind paa saadanne Omraader som det her foreliggende. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

S. Sage: Sagen er jo saa udbatteret, at jeg ikke skal trætte det høie Thing med langvarige Betragtninger over selve Spørgsmaalet, og hvad de to Forslags Indhold angaar, tror jeg ogsaa, at det vil være overflødig for noget Medlem her i Thinget at forsøge paa at vinde Nogen fra den anden Side til at stemme for hans Forslag. Betydningen er, tror jeg, temmelig klar for alle Medlemmer her i Thinget. Jeg skal derfor i saa Henseende ikke forsøge nogen Overtalelse, som jeg veed er unyttig. Men jeg vil dog fremhæve, at der er et Land, som vi skylde endel Hensyn i denne Sag, nemlig vort Naboland Sverig. For Sverig er det om at gjøre, at Forbudet bliver hævet, og det ikke alene af reelle Grunde, men fordi det er den eneste Maade, paa hvilken man i Sverig vil forstaa, at man i Danmark er kommen til den Erkjendelse, at Forbudet bør hæves og det snarest muligt. Hvad Magt der ligger paa Udtalelser af Folkethinget; er et delikat Spørgsmaal, som jeg naturligvis ikke skal komme nærmere ind paa, men det kan for ærede Medlemmer af Thinget ikke være tvivlsomt, at hvis Følgen af deres Afstemning bliver den, at Forbudet ikke bliver hævet, have de i ethvert Fald paa deres Samvittighed, at vi yderligere tilføie Sverig denne Krænkelse, da Opmærksomheden nu der er bleven henledet paa Sagen, og da man i Sverig venter, at Forbudet vil blive hævet. De kunne sige, de have andre og høiere Hensyn at tage, men vist er det, at, hvis Følgen af denne Afstemning her idag bliver, at Forbudet ikke bliver hævet, og Sagen atter sthydes ud, maa Ansvarret hvile paa den Side. — Jeg skal ligeoverfor den høitærede Ministers Bemærkninger om den Overgangstilstand, han mente burde indføres, udtale som min Overbevisning, at dette atter vilde være et Skridt, som helst burde undgaaes netop af Hensyn til vort Naboland, hvor Stemningen er irriteret, og hvor man atter vil opfatte det som en

fornyet Udtalelse eller Erkjendelse fra den danske Regjerings Side om, at den tror paa Sygdommens Eksistens. Forholdet, inden Forbudet blev udstedt, var frit, og trods forskellige Tilfælde, som tidligere have foreligget, og med Hensyn til hvilke man har ment, at der var smitsom Sygdom i Sverig, er man ikke gaaet til at indføre den Slags preventive Bestemmelser ligeoverfor en mulig Fare. Man har gjort det med Hensyn til Heste, og det eksisterer endnu og i større Omfang, end det vistnok er fornødent; men Kvæget er gaaet frit, indtil dette Forbud blev udstedt, og der har jo altid været den samme Mulighed tilstede for, at der kunde være ondartet Lungesyge tilstede i Sverig. Man anfører Exempler paa, at det er ikke første Gang, der er indført Kvæg fra Sverig, som man har ment skulde have bragt denne ondartede Lungesyge fra Sverig, og jeg kan derfor ikke se, at der i det, der er passeret, foreligger den mindste Grund for den høitærede Minister til at indføre en besværende Overgangstilstand i Samkvæmmet mellem Sverig og Danmark. Jeg vil benytte Leiligheden til at omtale et af de Sikkringsmidler, man anvender, nemlig Hjemstedsbeviser. Jeg tror, de ere fuldstændig illusoriske, som de faktisk blive bragte i Anvendelse, maaste dog ikke ligeoverfor det Kvæg, der indføres fra Angel; jeg skal imidlertid ikke udtale mig herom, da jeg ikke kjender noie Bestemmelserne, der knytte sig dertil — det er muligt, at der er kan ligge en Sikkerhed. Men naar Forholdet med Hensyn til Hesteindsførslen til Sverig faktisk er det, at man fra alle Egne af Sverig kan sende Heste hertil, og at der, hver Gang Hestene affendes, skal medfølge et Hjemstedsbevis, hvori det erklæres af vedkommende Affender, at han har havt Hesten i sin Besiddelse i 4 Maanedes og indestaar for, at den ingen smitsom Sygdom har og heller ikke har været i Berøring med syge Kreaturer, paaستاar jeg, at Bestemmelsen umulig kan overholdes, naar Samkvæmmet skal være frit, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det faktisk overholdes saa lidt, at jeg paaستاar, at denne Ikke-Overholdelse bidrager til at demoralisere Befolkningen. Der er ikke nogen Affender, som betragter det som en Samvittighedsfag at underskrive en Erklæring paa Trø og Love om, at han har havt det paagjældende Dyr i 4 Maanedes, fordi han